

Trafikminister, bør jo ikke gøres til Genstand for Forhandling her, da den vil komme til Debat, saa snart de Lovforslag, som er forelagt, bliver forhandlet her. Jeg tror kun at kunne sige, at en større Frihed for Statsbanevirksomheden og dens Ledelse sikkert er ønskelig, ogsaa af erhvervs-mæssige Grunde og derigennem af stats-finansielle Grunde; herom synes det mig, saa vidt jeg kan se, at alle er enige. Men her paa Finansloven giver dette Forslag til en Nyordning sig Udtryk paa et bestemt Sted, som man derfor nødvendigvis maa tage Stilling til under Behandlingen, og rent foreløbig maa jeg sige, at den Overskrift over Anmærkningerne, som er foreslaaet, tror jeg ikke vil passere uforandret gennem dette Ting. Det er rigtigt sagt af det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at her fastslaas, at alle de Oplysninger, som forklarer, hvad det er, Rigsdagen bevilger, er kun Oplysninger af orienterende Natur, de angiver de foreløbige Overvejelser indenfor Styrelsen, og de er ikke bindende med Hensyn til Anvendelsen af de opførte Beløb. Dette er, tror jeg, meget for vidtgaaende. Det er ganske sikkert en rigtig Betragtning, som har ført hertil, den, at det er saare vanskeligt saa mange Maaneder, halvandet Aar, før en Ting skal iværksættes forretnings-mæssigt, at planlægge den helt og holdent, og at man derfor ikke af den Grund formelt bør være bundet til den, som man maaske hidtil har været, og at en saadan Tvang overfor og Baand paa Styrelsen endogsaa kan føre til at forpligte denne til at bruge Midler, den selv vilde mene, det var nyttigt at undlade at bruge. Men der er jo Mulighed for en Kontakt mellem Rigsdagen og Ministeren — som jo dog bevarer sin Overstyrelse af alle Statsvirksomhederne —, som vil tillade at fyldestgøre det Formaal, man har, uden paa den Maade, som det her foreslaas, at fraskrive Rigsdagen ethvert Indseende med, hvorledes Bevillinger, store Bevillinger — thi her er der jo Tale om store Bevillinger —, maaske anvendes paa en fuldkommen anden Maade, end det er tænkt, hvorledes Anlæg af een Art erstattes med Anlæg af en anden Art; det kan Rigsdagen, Repræsentationen, ikke ganske overlade til en mere uafhængig Ledelse af Statsbanerne at afgøre.

Vi skal jo have en kort Opfriskning at Debatten om Balance. Jeg haaber, den nye Form for Budget og Regnskab fremtidig vil lægge den Balancedebat, som jo nødvendigvis hører med til Finanslovbehandlingen, paa et fastere Grundlag, hvor der kan være mindre Grund til forskellige An-

skuelser og ogsaa mindre Muligheder for Manipulationer af Sagen. Statsregnskabet udviser et Kasseunderskud paa ca. 46 Mill. Kr. Da vi nu taler om et tidligere Ministeriums Finanslov, og Tillægsbevillingslov og et tidligere Ministeriums Balance, er det rigtigt at begynde med at opgøre denne Balance efter de Metoder, som den da sidende Regering ønskede anvendt. Det er klart, at hvis den tidligere Finansminister, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, fremdeles var Finansminister, var Kasseunderskuddet ikke blevet 46 Mill. Kr., men det vilde have vist sig at være 6 Mill. Kr., idet det ærede Medlem ikke vilde have anerkendt eller, selv om han havde gjort det, ikke vilde have foretaget en Nedskrivning af Landmandsbankaktierne til Nul, altsaa han vilde have haft et Kasseunderskud paa 6 Mill. Kr. Men idet man gennemgaar Regnskabet, vil man se, at Gælden er blevet forøget ikke ubetydeligt, der er optaget nyt Laan i indenlandske Obligationer paa 9,2 Mill. Kr. og et udenlandsk Laan i den svenske Rigsbank ved Udstedelsen af Statsveksler paa 15 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr., tilsammen en Laaneforøgelse paa 24 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.; Kapitalafdrag paa Gælden andrager 10 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og man kommer saaledes til en Gældsforøgelse paa 14 Mill. Kr. Den ærede tidligere Finansminister fremholdt altid, at man, naar man vilde undersøge, hvorledes Statshusholdningens virkelige Tilstand var, maatte regne med de Kapitalafdrag, som var betalt paa Gælden. Andre, saaledes f. Eks. den ærede forhenværende Finansministers Forgænger, Hr. Landstingsmand Brandes, har ment, at man burde regne med normale Kapitalafdrag og altsaa ikke opføre dette som et Fradrag, naar man skal undersøge, hvor meget Gælden er forøget, og i saa Fald vilde der her være Tale om 24 Millioner og ikke 14 Millioner. Men jeg bliver altsaa paa det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Balanceopgørelses Grund, og han kommer da til det Resultat, at den, opgjort efter hans Opfattelse, har vist et Kasseunderskud paa 20 Mill. Kr. Det er altsaa den sidste Neergaardske Balance, opgjort af ham selv. Jeg maa imidlertid mene, at det er berettiget hertil at føje de 40 Mill. Kr., som den højtærede Finansminister har opført, og hvorved Underskuddet bliver i alt 60 Mill. Kr. Nu har jeg ganske vist set et æret Medlem af det konservative Parti, som beskæftiger sig indgaaende og med stor Kyndighed med finansielle Forhold, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, rette sin Kritik mod et bestemt Punkt, idet han siger, at ingen kan dog paastaa, at denne